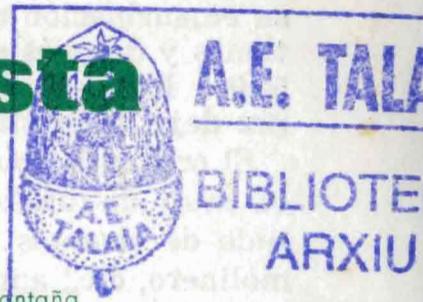

agrupació excursionista atalaia

FEDERADOS A:
 federación catalana de montaña
 federación catalana de esquí
 comité de exploraciones subterráneas de cataluña
 asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 2931257 - VILANOVA I LA GELTRU

C I R C U L A R P E R A L S S O C I S
G E N E R D E L 1 9 7 0

CHAMONIX

Esbozo histórico. - Generalidades. - La Compañía de Guías. - La E. N. S. A.

Este verano hemos tenido la ocasión de visitar la villa de Chamonix, en la Alta Saboya Francesa. Sin duda, hay que atenerse y aceptar lo que rezan sus «slogans» publicitarios, «Chamonix, la station la mieux équipée dans la vallée la plus riante des Alpes». Ello nos dice el enorme desarrollo que ha alcanzado esta metrópoli del alpinismo.

Repasemos muy suscitadamente la evolución histórica del Valle. Parece que sus primeros moradores fueron los Ligures, sometidos más tarde por los romanos, y cuya mezcla se estableció e inició los cultivos de la tierra. El primer dato que demuestra su existencia data de 1091. Es un escrito del Conde des Genevois, que donaba al Monasterio de St. Michel de la Cluse... «tout Chamonix avec ses accessoires, depuis l'eau qui est appelée Diossa, et le rocher qui est appelé Blanc jusqu'aux Balmes». Gobernado el Valle por diversos Prioratos, debe

destacarse que la justicia, cosa extraordinaria en aquella época, era ejercida por todos los habitantes de la Comunidad, erigidos en Jurado. Diversos acontecimientos, como invasiones, tratados, alianzas y casamientos, hacen que, a pesar de las fluctuaciones, se mantenga intacta la frontera con Italia.

El turismo en el Valle hace su inicio en el siglo XVI, con algunos ingleses que, reunidos en Ginebra, quisieron visitar las regiones montañosas que ellos veían a lo lejos. Sus habitantes no se apercebieron de la riqueza que aprovecharían sus descendientes y se mantuvieron en su carácter intratable y su deseo de libertad e independencia, siempre en rebelión constante. El orgullo de estos hombres consistía en ser contrabandistas, de tal forma, que llegaron a matar a pedradas y tiros al Reverendo Girod que se atrevió a decir que no absolvería a los contrabandis-

tas. En 1735, los chamoniards piden su emancipación que, tras largas gestiones y después de fijar el precio de 58.000 libras el Priorato de Chamonix deja de existir.

El origen del nombre de Chamonix es muy discutido. Campo de nieve, nido de chamois (isards), campo del molinero, etc., aunque prevalece la tesis de M. Vallot, que en documentos romanos se designa por «Campum munitum», o sea, campo cerrado por todas partes.

Aparece el primer hotel en 1770 y hasta la entrada del siglo XVIII no se desarrolla la construcción de más albergues. En 1855 se declara un incendio que arrasa buena parte de la villa y cuya reconstrucción cuesta más de dos años de discusiones, mantenidas por la pobre ayuda financiera recibida. Posteriormente se crean modernas avenidas, nuevas calles y edificios suntuosos, cobrando Chamonix un nuevo aspecto que hoy día le caracteriza.

La penetración del progreso deshace el aislamiento, con nuevas vías de comunicación, especialmente el tren de vía estrecha que recorre todo el Valle y lo une al resto del país. Los remontes mecánicos van conquistando para el turismo de montaña metas ni soñadas, por los primeros montañeros, y tal es su audacia que culmina en 1955 con el Teleférico a l'Aiguille du Midi, y aún no contentos sus constructores, que atraviesan La Vallée Blanche y llegan hasta Italia. No hay duda que el papel más importante en este desarrollo lo tuvieron la iniciación de la afición al alpinismo y más tarde al esquí. Este último tuvo su máximo exponente en los Juegos Olímpicos de Invierno de 1924 celebrados en Les Bossons.

El Valle de Chamonix está constituido por la Comunidad de 10 pueblos que son: Les Bossons, Les Peleirins, Les Praz, Les Bois, Les Tines, Le Lavancher, Les Chosalets, Argentière, Montroc y Le Tour. Cuenta hoy

día el Valle con 10 Teleféricos, 1 tren cremallera, 5 telesillas y 15 telesquíes de arrastre. No obstante sus instalaciones deportivas se complementan con 2 trampolines de saltos de esquí, una pista cubierta de patinaje sobre hielo, y varios campos de tenis, golf y piscinas. Entre hoteles y pensiones Chamonix puede ofrecer más de 60 establecimientos, escalonados para todas las posibilidades económicas, eso sin contar con los del resto del Valle. Los campings, sin embargo, no son tan abundantes, y casi todos están en los pueblos vecinos.

Chamonix, además de tener todos los servicios de una urbe moderna, ofrece distracciones diversas, entre ellas 4 cines y 8 cabarets, y, para los adinerados, El Casino, con sus juegos de ruleta, baccara, etc.

Entre las entidades que destacan por su historial, entrañablemente unido a Chamonix, se destaca la Compañía de los Guías. La primitiva organización data del año 1821, donde algunos montañeses hacían el oficio de guía para acompañar a los raros turistas que deseaban ver de cerca la montaña e incluso intentar la ascensión al Mont Blanc. Oficialmente, la Compañía fue autorizada en 1823. Aunque aún perdura su antiguo nombre, en 1892 se transforma en el «Syndicat des Guides de Chamonix», para acogerse a las nuevas leyes sindicales. Las numerosas reformas de sus reglamentos han sido en función de la evolución del alpinismo. Así, en el antiguo reglamento se prescribía que por cada turista que intentara la ascensión al Mont Blanc, deberían acompañarlo cuatro guías como mínimo, además de los portadores. Hoy día pertenecen a la Compañía 147 guías y 43 aspirantes, y aunque en la década 1.900-1.910 contaban con más de 300, baste aclarar que más de la mitad ejercían como guías de mulos, o sea, conducir a éstos por los senderos, llevando encima un turista.

El Bureau des Guides, pone en contacto los guías con el cliente y está

dirigido por el guía-jefe, que ofrece los datos necesarios sobre cualquier ascensión, a todos los alpinistas, tanto si han encargado un guía, como si no. Permanece abierto desde Mayo a Septiembre, y en invierno se convierte en el Bureau de l'Ecole d'Ski Français, de la cual la mayoría de los guías son profesores de esquí.

Durante nuestra estancia en Chamonix pudimos observar los anuncios de la tradicional Fiesta de los Guías, que estaba prevista para poco después de nuestra partida. Este programa prometía ser interesante. Encabezada por el diputado Maurice Herzog y por el obispo de Annecy, estaba prevista la visita a la Tumba de los Guías en Argentière y más tarde, junto con sus banderas, pasacalle con la Banda Municipal. Al día siguiente, visita al cementerio de Biollay y evocación de los camaradas muertos en la montaña. A la salida, llevando cuerdas y piolets, homenaje a Horace Benedict de Saussure y su guía Jaques Balmat, primeros conquistadores del Mont Blanc. Tras otros actos religiosos, tradicional bendición de cuerdas y piolets. Por la tarde —y que conste que nos dolía en el alma el no poder asistir— en la muralla de Les Gaillands, los guías tenían que dar una demostración de escalada, comentada por el conocido escritor Roger Frison-Roche. A continuación, se preveían unas prácticas de salvamento conjuntamente con los helicópteros de la Gendarmería. Finalizaba esta emotiva celebración con un concierto. Lástima fue que por pocas fechas no pudiéramos presenciarlo y nos tuvieramos que conformar con leer los carteles.

Así es, pues, esta vieja institución que en la losa del mausoleo del Cementerio de Chamonix tiene inscritos más de 60 nombres de sus guías. Caro tributo de unos hombres que han hecho de la montaña su profesión.

La E.N.S.A. (Ecole Nationale de

Ski et d'Alpinisme) es otra de las entidades que nos proponemos dar a conocer, tanto por su justa fama, como para ver la diferencia práctica que existe entre este organismo y los similares de nuestro país. Hemos de partir de la base que depende directamente del Ministerio de Educación Nacional, a través del «Haut Commissariat à la Jeunesse et aux Sports» y juega un primer plano para el país, en lo que respecta a los deportes de montaña, alpinismo, esquí y deportes de hielo.

Tras la fusión de diversos organismos, en 1949, y con el nombre actual, la E.N.S.A. se instala en Chamonix. La misión de esta Escuela es la formación de guías de montaña y monitores de esquí, según lo codificado por la ley, respecto a tales profesiones. Tras la formación y organización de exámenes, se otorga la autorización de Monitor auxiliar de esquí, el diploma nacional, la autorización de aspirante a Guía, Diplomas de Guía de Montaña y de Alta Montaña. Estos alumnos han recibido enseñanza técnica y práctica, enseñanza de la pedagogía, y enseñanza de la teórica de conocimientos generales de esquí, alpinismo y socorrismo. También cuida la Escuela de los entrenamientos para competiciones de esquí de organismos oficiales, comprendiendo, educación física y estudios técnicos especiales de cada una de las disciplinas (descenso, slalom, fondo y saltos). A su cargo también está la formación de entrenadores nacionales y regionales de la F.F.S., formación de patrulleros y socorristas en las pistas de esquí, formación de las jardineras de nieve, o sea, institutrices de escuelas maternas de esquí, formación de los socorristas de montaña y de jefes de operaciones de salvamento, perfeccionamiento de técnicas nuevas y puesta a punto del personal de Educación Nacional, Cursos para alpinistas seleccionados por la Federación Francesa de Montaña o por las

Secció d'Esquí

Any nou vida nova!

Sens dubte així ha d'éesser. Noves forces i noves activitats dins la secció d'esquí.

Per aquest any de neu abundant que ha començat, crec convenient de dir-vos «joves» que haureu d'esforçar-vos per engrandir la Secció, un esforç participant en proves d'esquí, es clar en això hi ha un inconvenient: necessiteu practicar l'esquí primer, i posar-vos en forma. Formar uns equips compenetrats o bé una germanor i estimació entre els companys d'esquí.

No crec que la cosa sigui tan senzilla, però amb esforç aconseguirem fer-ho.

La Secció necessita jovent amb idees noves, i amb ganes de portar la feina que requereixi.

Dons bé, crec que arribat l'hora pels joves, «vosaltres» porteu la direcció de la Secció.

En mí tindreu sempre una guia o ajuda en tot el que sigui necessari. Res mes, doncs, donar-vos sort i que disfruteu aquest any!

El President: Jesús Santacana

NOTA.— El lloguer de material es els divendres i els dimarts per tornar-lo.

Les proves corresponents aquest any es faran saber en temps d'anticipació a la cartellera i en aquesta circular.

(Viene de la pág. anterior)

Federaciones extranjeras, cursos de patinaje artístico y de velocidad sobre hielo, etc.

Las enseñanzas prácticas de esquí son dadas en invierno en las innumerables pistas del Valle de Chamonix, bien dotadas de remontes mecánicos. En verano, la Escuela funciona desde medio Junio hasta Septiembre, para todas las disciplinas del alpinismo, que se realizan en el macizo del Mont Blanc, equipado excelentemente con Refugios y medios de transporte.

También colabora la E. N. S. A. en el desenvolvimiento de técnicas, puesta a punto y experimentación de métodos y materiales especiales. Conjuntamente con la Federación de Montaña, la Oficina de Investigación en la Altitud, el Comité de Investigación Científica y el Instituto Geográfico, estudian las condiciones de vida en la altura, reacciones del cuer-

po humano a la altura, el frío y la fatiga, además de trabajos cartográficos y de diversa índole científica. Participa en la preparación de expediciones del Comité del Himalaya, habiendo participado el director de la Escuela, como jefe en tres de estas expediciones. Así resumimos la actividad de esta Escuela que da renombre a Chamonix y a nuestro vecino país, sin necesidad de alardes publicitarios.

De Chamonix se podría escribir un libro, pero no lo vamos a hacer. Sólo queremos destacar que a pesar de las muchas mixtificaciones que existen, del avance del progreso y de la ciencia y de todos los inconvenientes del mundo actual, en esta maravillosa villa alpina, aún podemos respirar nuestro ideal: la montaña.

JOSEP BLANES

Chamonix, Agosto de 1969.

(Els articles reflexen només les opinions de llurs autors)

IV Campament Regional d'Espeleologia a Capafonts - Serres de Prades - 1969

Ens proposàrem assistir-hi de la manera que fos i així ho fèrem en J. M.ª Plana, Manel G. i el subscriu, arribant-hi a les 16 hores del dia de Tots Sants després d'un sens fi de peripècies amb les màquines que portàvem —moto y mobylette— i per tant fou agraïda doblament la nostra assistència.

Aquest any tinguèrem ocasió de conèixer nous homes que es destaquen en aquesta branca —els de Tarragona—, que foren els organitzadors, desenrotllant-ho a Capafonts —Serres de Prades— on hi ha una colla de noves cavitats per visitar.

El Campament en sí poc més o menys és com cada any encara que sempre hi ha quelcom de nou, coneixements de noves regions, nous projectes, noves cares, temes nous, etc., i es, a més, on es poden tractar temes que durant l'any no s'han pogut exposar en cap reunió. En fi, una Reunió General d'Espeleòlegs.

El mateix dia de la nostra arribada, un xic més tard, i després de la projecció d'unes transparències a sortides i llocs visitats durant l'any es va fer —com cada any— una reunió-col·loqui per tal d'exposar alguns punts de vista sobre el nou organisme proposat a la Reunió General d'Espeleologia Espanyola celebrada aquest any als Pics d'Europa durant els dies del 7 al 13 de setembre passat, en el iloc dels llacs Enol i Ercina, on hom convidà totes les societats representatives espanyoles. Aquí, dons, als dits Pics d'Europa, es proposà el nou sistema de «Federación Española de Espeleología». Es discutí i parlamentà quelcom, si això, el nou sistema, podia beneficiar la nos-

tra espeleologia. Allò que destaca és el fet de tenir una tarja de federat que igualment que la F.E.M. cobriran els possibles accidents espeleològics.

També sortí a relluir la desavinencesa entre llurs espeleòlegs la qual cosa donaren una llició els Talps de Sabadell que es fonen tots els grups en un de sol mirant d'aplegar tots junts més tasca per al grup.

Tambe es tractà altre punt molt interessant per la millor comprensió entre tots i tenir més gran contacte que els nostres representants mirarien de fer unes reunions rotatives. Per tant, el dia menys pensat vindran a casa nostra a fer algunes xarles amistoses, de tema espeleològic o relacionat amb ell, on cadascú podrà preguntar o exposar allò que cregui més convenient.

La reunió durà més de dues hores i crec que se'n tregué quelcom profitós. Seguïrem cadascú a casa nostra —la tende— i després de sopar es feu el gran foc de camp al qual concorregué tot-hom qui no estava prou cansat. Al dia següent la gran humitat que hi havia no deixà fer gran cosa.

Després de dinar i torrar castanyes, i plegar el campament, cada ú tornà a casa seva a més de fer quedar contents a tota aquella gent del poble de Capafonts que no veuen gaire gent massa sovint.

Quedaren per repartir els «curriculum vitae» de cada any, que, com que la Federació no desembolsa els diners per la seva publicació en el moment oportú, s' farà quan hi hagi ocasió i possiblement rebrem cada ú a casa nostra quan estigui llest. En espera de l'any que vé.

A. FERRER

La Torre d'en Vernet

Sant Martí Sarroca és un lloc molt conegut del Penedès per l'encimbellat conjunt que formen el castell i l'església romànica situats en el nucli de La Roca, al cantell de la cinglera que cau a plom sobre la riera de Pontons. El terme municipal és molt extens i està constituït per dinou nuclis de població segons la relació següent: El Pla de la Bleda, Can Brugueres, La Baronia de Riu de Foix, La Roca, Romani, Can Rigol, Can Lleó, Can Crusat de la Carrera, Can Sisplau, Can Miret, Cal Sogues, Les Cantarelles, La Fecina, El Garrofer, Els Hostalets, La Rovira Roja, Rovellats, Les Cases Noves (on radica l'Ajuntament) i La Torre d'en Vernet.

Aquest últim nucli està situat a l'extrem occidental del terme, prop dels caserius de les Conilleres de Castellví. Està constituït per l'agrupament d'una mitja dotzena de cases conegudes amb el nom de Torre d'en Vernet i un conjunt de masies escampades que formen el Veinat de La Torre. A la Torre d'en Vernet hi ha una capella relativament moderna, amb campanar d'espadanya, i que possiblement substituï una de més antiga, ja que encara subsisteix una portalada de talla rodona. Es dedica a Sant Pere Advíncula i sols hi celebren un ofici a l'any, el primer diumenge d'agost, festa major del caseriu. La masia més notable porta el nom de Can Bolet i és protegida amb baluart, s'hi veuen portalades de mig punt, arcades en un pis i restes enrunades de diverses edificacions pretèrites.

Es diu que en el caseriu hi havia una torre de planta rodona, enderrocada fa molts anys, i que per això el

llogarret porta encara el nom de la fortificació. El llinatge Vernet, segons Moll, pot representar el nom de lloc d'origen, residència o propietat. Vernet és el nom d'un poble del Conflent i un altre de La Noguera. Vernet i la forma dialectal Bernet són derivats de «vern» i significa bosc de verns, arbres de la família de les betulàcies (álnus glutinosa). Vern, a més de Vernet, ha donat els noms de Sant Just Desvern, La Verneda o Sa Verneda i Lavern.

En els segles XI i XII hi ha documentació referent a una família Vernet (Guillem Ramon, Ponç i Ermengol) radicada al Conflent. Un Ponç de Vernet el veure situat al Penedès. No hem pogut escatir si era el mateix del Conflent. A Ermengol de Vernet (del Conflent) el veiem esmentat en un document de l'any 1159, citat al «Liber Feudorum», en el qual fa concessió del «castro meo de Verned» i de l'honor que té a la vila de Salses, ubicat tot «in terram Rossilloninsis», a Ramon Berenguer, comte de Barcelona. El Rosselló era aleshores un comtat independent deslligat del de Barcelona, al qual quedaria unit posteriorment. Signen també el document esmentat «Guillelmi de Castro Vetulo» (de la Marca) i «Guillelmi de Sancto Martino» (Sarroca). No deixa d'ésser una coincidència la presència d'aquest dos senyors del Penedès, els termes dels quals es toquen i precisament en un d'aquest punts fronterers hi ha enclavat el lloc de la Torre d'en Vernet.

La primera notícia que tenim dels Vernet al Penedès és datada l'any 1166 i citada en l'obra «San Juan de Jerusalén en el Panadés», de Coy, en

la qual ens assabentem que Ber-
mund i la seva muller Sança, Ponç
de Vernet i la seva muller Salvana
donaren a l'Hospital de Sant Valentí
(de Les Cabanyes), una peça de terra
franca en alou, en el terme de Subi-
rats. El 1178, Júlia de Banyeres i el
seu espós Guillem de Sant Martí
(Sarroca), amb aprovació i consell de
Bertran de Castellet i Bernat de Pa-
piol, defineixen els límits del castell
d'Albinyana a favor de Sant Cugat.
A més de les persones esmentades
signen el document Berenguer de
Sant Hilari, Ramon de Torre, Ber-
nat de Castellbisbal, «Raimundi de
Vernet», Guillem de Provinciana i
Ramon de Banyeres. ¿Seria aquest
Ramon de Vernet, fill de Ponç?

L'any 1248 «Raymundum de Ver-
neto», fill «d'Arnaldi de Vernet»,
després d'una sentència arbitral, de-
fineix les qüestions que sobre el cas-
tell de Santa Oliva tenia amb l'abat
de Sant Cugat. Ramon era castlà del
«castro de s. Oliva», i el tenia per do-
nació del seu pare Arnau. L'abat deia
que l'Arnau l'havia venut a Guillem
de Santa Oliva. Ramon es féu enrera
en les seves pretensions i també féu
definir la propietat de Sant Cugat als
seus fills Arnau i Ponç. L'any 1249,
«Raimundus de Vernet» confessa i
reconeix haver rebut de l'abat de
Sant Cugat 1.200 sous per a la tran-
sacció feta per la castlania del «cas-
tro de S. Oliva». El mateix any, «Ar-
naldus de Vernet» dóna i concedeix
al seu fill «Raimundo» el dret que te-
nia sobre la castlania de Santa Oliva,
i que abans fou del seu gendre «Pon-
cii Petri de Bagnariis».

En la convocatòria dels nobles ca-
talans feta a Cervera l'any 1260 per
a reconèixer la sobirania del rei Jau-
me I, es dirigiren lletres als senyors
feudals, entre altres a «Poncio de
Vernetu feu». Es possible que fos el
fill de Ramon de Vernet, que hem
esmentat abans. El 1314 s'estableix el
benefici sota l'advocació de Santa
Maria del Priorat de Banyeres, fun-

dat per Arnau de Vernet, degà de
Lleida. Sense descartar la possibilitat
que es tracti de Vernets del Conflent
o de La Noguera, anotem la coinci-
dència que un Ponç i un Arnau són
esmentats com a fills de Ramon de
Vernet del Penedès. A més, tenim en
el fogatge decretat per Pere III l'any
1359, que la Quadra de Vernet, al Pe-
nedès, era d'Arnau de Vernet, i així
mateix Marmellar amb 13 focs era
d'A. de Vernet.

La situació de la torre a la qual ens
referim avui queda un xic confusa,
per no quedar-ne actualment el me-
nor rastre. En la primera visita que
férem al llogarret, un ancià ens asse-
gurà que ell encara havia vist les res-
tes d'una construcció de planta rodo-
na a la part de migdia del caseriu.
Posteriorment, un grup d'habitants
del Veinat de La Torre ens han dit
que hi ha la creència tradicional que
la fortificació era emplaçada dalt el
turonet de 263 m. d'altura, anomenat
Puig d'en Vernet, junt a un monestir
(?) també desaparegut. Aquest turo-
net queda situat entre el caseriu de
La Torre d'en Vernet i el de Can Ri-
gol. Tenim únicament la certesa que
en un lloc o altre la torre havia existit,
donant amb aquest fet nom al
caseriu.

V. C. V. - J. V. B.

REFUGI DE CAN BALDRICH

Segons l'estadística presentada per
Joan Fuster, encarregat del funcio-
nament del refugi de Nevà, en el
curs del passat any 1969 han fet esta-
da a Can Baldrich 130 persones, en-
tre socis i simpatitzants, dades que
poden comprovar-se en la llibreta de
caixa del refugi.

LOTE DE NAVIDAD

Rogamos al poseedor del número
59.536 agraciado con el citado Lote se
persone al Local Social hasta el día
20 del corriente mes de Enero.

Noticiari

CONFERENCIES DE CONSOCIS

En el curs polítènic darrerament celebrat, el nostre consoci l'enginyer industrial Francesc X. Puig i Rovira exposà en una detallada i amena conferència el desplegament de l'ensenyança tècnica i professional a Vilanova. La nostra sincera felicitació, oferint-li al mateix temps la nostra col.laboració en l'obra cultural que porta a cap com a President del Centre d'Estudis local.

El passat 6 de desembre, el soci Joan Rius i Vila donà una conferència a la «Biblioteca de Catalunya», de Barcelona, descrivint la personalitat i l'obra de l'artista vilanoví Ricard Vives i Sabaté, del qual s'inaugurava una interessant exposició de goigs en el mateix local. La nostra felicitació al conferenciant i a l'artista.

EN PRO DE LA LLENGUA CATALANA

La nostra Agrupació i la filial «Amics de la Sardana» han acordat adherir-se a les gestions patrocinades per «Omnium Cultural» encaminades a que el Ministeri d'Educació i Ciència pugui incloure en el projecte de Llei General d'Educació pròxim a aprovar-se, l'ensenyament de la llengua catalana en la seva ària lingüística, d'acord amb l'Encíclica «Pacem in Terris», les recomanacions de la UNESCO, i les peticions que en el seu dia presentaren l'Institut d'Estudis Catalans i les Reials Acadèmies de Bones Lletres, Medicina, Ciències i Farmàcia de Barcelona.

SOCIS PREMIATS

Els socis Jordi Ferret, Tomàs Cruells i Jesús Santacana obtingueren diversos premis (el 2, 4 i 9 J. Ferret, el 8 11 i 12 T. Cruells i 13, 14 i 17 J. Santacana) en l'últim Concurs Local de Cinema Amateur. Celebrem els trofeus obtinguts, complaent-nos

al mateix temps que els temes d'excursionisme abundessin en llur producció cineasta.

NOU MEMBRE DE LA JUNTA

Donem la benvinguda al company Josep Blanes incorporat novament a la Junta Directiva amb el càrrec de vice-president. Sabem que porta l'intent de revitalitzar algunes branques de l'excursionisme, dedicant especialment els seus esforços al sector de la juvenalla. No dubtem de la bona acollida que han d'aconseguir els seus nobles propòsits.

AUDICIO DE SARDANES

El dia 25 de gener hi haurà audició de sardanes per la Cobla La Principal del Camp, a dos quarts d'una a la Plaça de la vil.la. Assistiuh!

Secretaria

El pasado día 14 del mes actual se celebró la Asamblea Ordinaria de Socios como es habitual en estas fechas, registrándose una asistencia de 9 asociados, que se desarrolló por su cauce normal, pero creemos necesario notificar a los señores socios que no pudieron asistir, las decisiones de más interés tomadas de común acuerdo entre los asistentes y los componentes de la junta central.

1.º— La sección de Esquí solicitará la baja de la Federación.

2.º— Anular la recientemente celebrada asamblea de la sección de Montaña, para la elección de nuevo Presidente considerándose que dicha asamblea no fue notificada en su día a los componentes de la sección, para celebrar otra en fecha próxima.

3.º— El señor don Antonio Ordovás presentó su dimisión del cargo de Vicepresidente de la Entidad, pasando a ocuparlo don José Blanes.

President: Antoni Llurba Secretari: Xavier Salleras Direcció Circular: Xavier Capdet